

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci
žalobkyně: **D. V.**, bytem,

zast. Mgr. Ivou Slámovou, advokátkou se sídlem Botanická 53 a), Brno,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2018 č.j. RN – 605 418 6754-47091-VD, ve věci zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2018, č.j. RN-605 418 6754-47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 1.3. 2018, č.j. R-1.3.2018-425/605 418 6754 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím

byla podle ustanovení § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

II. Žaloba

2. Žalobkyně předně uvedla, že dne 20. 8. 2018 pod č.j. RN- 605 418 6754-47091- VD vydala žalovaná rozhodnutí proti ní, přičemž byly její námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované bylo potvrzeno. I když nebyla zjištěna výrazná změna zdravotního stavu resp. jeho zlepšení, byl snížen stupeň její invalidity z II stupně na I. stupeň, což je v rozporu se ZDP. Dle žalobkyně žalovaná zmiňuje komplexní posouzení, avšak zřejmě účelově vyložila a došla k ničím nepodloženému závěru o snížení negativního vlivu na praceschopnost žalobkyně.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že žalobkyně namítá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, a tudíž žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR, která je ve smyslu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV. Jednání před soudem

4. Krajský soud nařídil ve věci **jednání**. Soud po přečtení žaloby a přednesu vyjádření žalované konstatoval obsah soudního a správního spisu vedených v těchto věcech.

5. Žalobkyně především zdůraznila, že provedené správní řízení nebylo zákonné a nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Nebyl řádně posouzen její zdravotní stav a ani nebyla provedena její zdravotní prohlídka. Rovněž nebyla řádně odůvodněna změna míry poklesu její pracovní schopnosti z 55 % na 35%. Snížení invalidního důvodu z II na I stupeň proto není důvodné. K dotazu soudu pak žalobkyně uvedla, že proti rozhodnutí žalované v I. stupni o snížení výše invalidního důchodu z II. stupně na I. stupeň ze dne 3. 9. 2019 nepodala námitky. K dotazu soudu rovněž uvedla, že její žaloba směřuje proti rozhodnutí o zamítnutí změny výše invalidního důchodu ze dne ze dne 20. 8. 2018, č.j. RN- 605 418 6754-47091-VD. Dle žalobkyně ani rozhodnutí nebylo vydáno v zákonné lhůtě.

6. Žalovaná především odkázala na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

7. Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 3. 4. 2019 a vyzval žalobkyni i žalovanou k vyjádření k tomuto posudku. Žalobkyně k posudku uvedla, že nebyl řádně zjištěn její zdravotní stav. Posudek je pak i v části týkající se možnost výkonu práce

v rozporu se zprávou praktického lékaře ze dne 26. 10. 2018, ze které následně žalobkyně při jednání citovala. K hodnocení jejího zdravotního stavu navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem. Dle žalované posudek řádně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně a rovněž obsahuje i možnost jejího pracovního uplatnění. Soud zamítl návrh žalobkyně na provedení dokazování znaleckým posudkem.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud však v této souvislosti k věci uvádí, že žalobkyně svou žalobu vymezila tak, že směřuje proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2018, č.j. RN- 605 418 6754- 47091- VD, což soud ověřil dotazem při jednání. Jak plyne i ze shora uvedeného, tak tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 1.3. 2018, č.j. R-1.3.2018-425/605 418 6754 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V žalobě však žalobkyně především argumentuje, tím, že došlo ke snížení výše invalidního důchodu z II. stupně na I. stupeň. Z obsahu správního spisu soud však zjistil, že rozhodnutí, kterým byla postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 ZDP snížena od 16. 10. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, bylo vydáno až dne 3. 9. 2018 pod č.j. R-3.9. 2018- 425/ 65 418 6754. Při jednání soud ověřil, že žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ani nepodala řádný opravný prostředek ve formě námitek. Soud tedy jenom pro úplnost dodává, že pokud by žaloba směřovala proti výše uvedenému rozhodnutí žalované v I. stupni, pak by pro nevyčerpání opravných prostředků musela být žaloba postupem dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s.ř.s. odmítnuta jako nepřijatelná.

9. V posuzované věci nechal soud vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 3. 4. 2019. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře z oboru ortopedie. V posudku je uvedeno, že žalobkyně byla jednání přítomna. V **posudkovém zhodnocení** je mj. uvedeno, že *rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po polytraumatu ze dne 18. 2. 2016. Žalobkyně utrpěla mnohočetné zlomeniny: zlomeninu holenní kosti vpravo řešeno OS dlabou, zlomeninu pánve a kostrče řešeno OS, pažní kosti vpravo řešeno OS, zlomeninu L 1 a transversálních výběžků, řešeno konzervativně. Dne 7. 3. 2016 pak byl extrahován šroub iritující kaudu. Zlomeniny zhojeny, ponechány kovy bez známek uvolnění. Pravá horní končetina je zhojena bez významných funkčních následků, omezena pohyblivost v rameni v krajních polohách. V 9/2017 extrakce kovu z oblasti pravého blezna a většího lipomu pravého stehna, rány zhojeny primárně, bérec bez otoku, skelet pevný. V 10/2017 provedena operace levé nohy pro atrózu I. MPT. Zákrok bez komplikací, zhojeno, klidné, postavení i hybnost výborné. Postižení nemá souvislost s úrazem. Dne 26. 4. 2018 si zvrtila levou nohou, th. elastická bandáž. Od 1/2018 bolest zad mezi lopatkami a bederní páteří.*

Klinicky bolestivost a zatuhlost v oblasti trapéz, oboustranně, pohyb ramen volný, neurologicky orientačně v normě, pohyb v pravé kyčli volný. Stoj a chůze samostatná. Hybnost v nosných kloubech přiměřená, bez významného omezení funkce. Jedná se o lehké funkční postižení více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervů. Nejedná se však o středně těžké funkční postižení páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, bez poškození nervu, bez symptomatol. neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Nejedná se ani o těžké funkční poškození s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěřačů. Dle dokumentace bolesti zad v oblasti bederní páteře, bolesti obou dolních končetin, zhoršení při změně počasí, nevydrží dlouho stát ani sedět. Zapištěná zdravotnická dokumentace praktického lékaře neprokazuje zhoršení zdravotního stavu. Dle denzitometrie z 30.4.2018 u ženy v 58 letech v oblasti bederní páteře byla prokázána osteoporóza s rizikem fraktury, jinak osteopenie. V oblasti kosti stehenní osteoporóza difúzně. Jedná se o prvovyšetření. Klinicky je žalobkyně bez zlomenin souvisejících s osteoporózou s nepříznivými funkčními následky po zlomeninách. Dle T. score se jedná o středně těžkou formu, která sama o sobě nesnižuje podstatně pracovní schopnost. Vliv na pracovní schopnost je pak zohledněn ve zvoleném poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně je bez smyslové poruchy, která by omezovala pracovní schopnost a rovněž je kardiopulmonálně kompenzovaná bez mentálního postižení. V případě žalobkyně se tedy jedná o funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky na hranici lehké a středně těžké poruchy. Rovněž došlo k příznivé stabilizaci zdravotního stavu a k adaptaci na zdravotní postižení. Nebylo prokázáno posudkově významné zhoršení zdravotního stavu. Posouzení lékařem OSSZ je dle PK MPSV výrazně nadhodnocené. Nálezy přiložené k námitkovému řízení a žalobě pak jsou ve shodě a potvrzují shora uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Ostatní onemocnění, tj. anteromediální nestabilita pravého kolene po úrazu, stav po extrakci kovu z dist.tibiae vpravo 9/2017, po extirpaci většího lipomu pravého stehna 9/2017, artróza I. MPT skloubení, stav po operaci Keller et Hohman II vlevo 10/2019, stav po operaci katarakty oboustranně v 7/2017, nesnižují výkonnost organismu. U žalobkyně se pak jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav., přičemž rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl A, položka 7 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti je pak stanovena ve výši 35%. Samotné poúrazové funkční postižení organismu by bylo hodnoceno na dolní hranici daného pásma. Polovina pásma byla zvolena s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Horní hranice nebyla zvolena, protože reziduální funkční postižení je na hranici mezi lehkým a středně těžkým funkčním postižením. Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou závažné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými zprávami nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. V námitkách nebo žalob pak nebylo namítnuto nezjištění některých skutečností, týkajících se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významných pro posudkový závěr ani zjištění takových skutečností nebylo doloženo lékařským nálezem uplatněným v průběhu řízení. PK MPSV prostudovala veškeré dostupné lékařské nálezy použité v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově

významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu, přičemž zdravotní stav je stacionární. Datum změny invalidity v souvislosti s úrazem ze dne 18. 2. 2016 je stanoveno ke dni 14. 12. 2017. Žalobkyně je schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat výdělečnou činnosti jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

10. Soud k věci uvádí, že právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

12. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke

kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, %ní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

13. V posuzované věci krajský soud vyhodnotil posudek PK MPSV ze dne 3. 4. 2019 jako posudek splňující všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti lékaře s odborností ortopedie. Žalobkyně se zasedání komise zúčastnila. V posudku byly hodnoceny i lékařské zprávy, které žalobkyně doložila při jednání komise, a to včetně lékařské zprávy praktické lékařsky ze MUDr. J. D. ze dne 26. 10. 2018, z které žalobkyně při jednání citovala. Dle názoru soudu byl tedy komplexně zhodnocen její zdravotní stav, a to nejenom na základě lékařských zpráv, přičemž k objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama její zdravotní prohlídku, přičemž žalobkyně i popsala své zdravotní obtíže. Posudek rovněž hodnotil i ji doložené lékařské zprávy.

14. Soud k věci dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo v předmětném posudku shledáno zdravotní postižení, jehož rozhodující příčinou byl stav po polytraumatu ze dne 18. 2. 2016. Žalobkyně utrpěla mnohočetné zlomeniny- zlomeninu holenní kosti vpravo řešeno OS dlahou, zlomeninu pánve a kostře řešeno OS, pažní kosti vpravo řešeno OS, zlomeninu L 1 a transversálních výběžků, řešeno konzervativně. Dne 7. 3. 2016 pak byl extrahován šroub iritující kaudu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti pak byla vyhodnocena dle kapitoly XV (Funkční poruchy, Postižení po úrazech, operacích), oddílu A (Postižení hlavy, krku, těla), položka 7 (funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky) písm. b) (středně těžké poruchy) s mírou poklesu pracovní schopnosti 25-40 %. Samotné poúrazové funkční postižení organismu by bylo hodnoceno na dolní hranici daného pásma, přičemž polovina pásma byla zvolena s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti, tj. celkový pokles pracovní schopnosti činí 35%. Datum změny stupně invalidity pak bylo zvoleno dne 14.12.2017. Horní hranice pak nebyla zvolena, protože reziduální funkční postižení je na hranici mezi lehkým a středně těžkým funkčním postižením. V souhrnu soud shledal, že předložený posudek PK MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobkyně. Dle PK MPSV činí pokles míry pracovní schopnosti 35 %, takže dosáhla na invaliditu prvního stupně, nikoliv však již druhého stupně, kdy by pokles její pracovní schopnosti musel činit nejméně 50 %. V této souvislosti soud uvádí, že žalobkyně se naopak v důsledku zhoršení zdravotního stavu domáhala změny výše invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dle posudku, který

soud považuje za přesvědčivý, nedosáhla žalobkyně ani na invaliditu druhého stupně, a to už od 14. 12. 2017. Správní orgán I. stupně ani žalovaná tedy nepochybila, pokud zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. S ohledem na úplnost a přesvědčivost posudku a toho, že žalobkyně nedoložila žádné důkazy, které by jeho závěr zpochybňovaly, soud nepovažoval za nutné provádět dokazování znaleckým posudkem k posouzení jejího zdravotního stavu za účelem zjištění stupně invalidity.

15. Soud přitom nezpochybňuje závažnost zdravotního postižení, nicméně, jak plyne i ze shora uvedeného tak soud dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobkyně byl přezkoumán řádně a objektivně, přičemž bylo prokázáno, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 20. 8. 2018 nesplňovala ani podmínky přiznání invalidity druhého stupně, ale jen pro přiznání invalidity prvního stupně, ačkoliv se domáhala přiznání invalidity třetího stupně.

16. Posudek PK MPSV pak obsahuje i stručné pracovní doporučení. Je v něm uvedeno, že žalobkyně je i po vzniku invalidity schopna vykonávat výdělečnou činnosti jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Žalobkyně byla posuzována jako kvalifikovaná kadeřnice. Tento závěr pak není dle názoru soudu v rozporu s tím, co je uvedeno v lékařské zprávě praktické lékařky MUDr. J. D. ze dne 26. 10. 2018. Z ní totiž plyne, že žalobkyně je *těžkém úrazu. Její zdravotní stav vylučuje práci fyzicky namáhavou a nošení břemen, za nepříznivých klimatických podmínek, práci s rizikem úrazu, pochůzky. Vhodná je prací s možností střídání poloh, fyzicky nenamáhavá, bez dojíždění. Při nabídce zaměstnání je vhodná konzultace s PL.* Dle názoru soudu je spíše jedná o přesnější specifikaci toho, co je uvedeno k možnosti výdělečné činnosti v posudku PK MPSV.

17. Soud k věci pro úplnost uvádí, že případné zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované nemůže být v rámci tohoto přezkumu hodnoceno. Soud zde odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2007, č.j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, [§ 70 zákona č. 100/1988 Sb.](#), o sociálním zabezpečení), vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.

18. Soud se dále i vyjádřil k námitce nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí. Jde-li o lhůtu určenou k rozhodnutí o námitkách, tak ta je upravena v § 88 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Podle tohoto ustanovení *orgán sociálního zabezpečení rozhodne o námitkách ve lhůtách stanovených podle § 71 správního řádu*; tyto lhůty počínají běžet dnem doručení námitek orgánu sociálního zabezpečení, který je příslušný k rozhodnutí o námitkách. Závisí-li rozhodnutí o námitkách na posouzení zdravotního stavu ([§ 8 odst. 9](#)), prodlužují se lhůty podle věty první o 60 dnů. Podle § 71 odst. 3 správního řádu *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba, a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.* Jak plyne ze spojení § 88 odst. 4 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a § 71 odst. 3

správního řádu, tak lhůta pro vydání rozhodnutí se může prodloužit až na 120 dnů. V posuzovaném případě byly námitky žalobkyně doručeny žalované dne 10. 4. 2018 a rozhodnutí bylo vydáno dne 20. 8. 2018, tedy po uplynutí 120 dnů. Jak však plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu již ze dne ze 26. 10. 2006, č. j. 6 Ads 50/2005 – 63, dostupný na www.nssoud.cz, tak „*pokud správní orgány ve správním řízení nerozhodly ve lhůtách stanovených správním řádem, přičemž o nemožnosti ve stanovených lhůtách rozhodnout nebyl návrhovatel uvědoměn, nejde o takovou vadu řízení, která by mohla být důvodem pro zrušení napadeného správního rozhodnutí soudem*“. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. srpna 2010 je pak uvedeno: „*Nedodržení lhůty k rozhodnutí je tedy bezesporu negativním jevem v činnosti správního orgánu, není však samo o sobě vadou mající vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu.*“ Případné nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí tak samo o sobě nemůže být vadou vedoucí ke zrušení rozhodnutí.

19. V posuzovaném případě nebylo tedy prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní ve třetím stupni (pokles pracovní schopnosti nejméně o 69 %), ale toliko v prvním stupni (pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%) a proto krajský soud shledal její žalobu jako nedůvodnou. Není proto důvodná námitka žalobkyně, že správní orgány a posudková lékařka nesprávně zhodnotila její zhoršující se zdravotní stav.

20. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.

21. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. listopadu 2019

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

